

ZLATÁ KDYŽ SLUNEČNÍ ZÁŘE

413

TEXT: PAUL GERHARDT 1666

HUDBA: JOHANN GEORG EBELING 1666 • PŘEKLAD: JARMILA CHÝNOVÁ-HREJSOVÁ

Zla - tá když slu - ne - ční zá - ře se o - bje - ví,
pře - ná - ší ze - mi z no - ční - ho sně - ní
v za - čá - tek no - vé - ho Bo - ží - ho dne.
Ze - mde - né tě - lo, jež spá - nek mít smě - lo,
ra - do - stně vstá - vá a dí - ky své vzdá - vá,
vždyť mu zas no - vý den da - ro - val Pán.

2. Radostně zpívejme, Pánu tak děkujme / za všechnu milost, lásku a věrnost, / kterou nám den po dni prokazuje. / Boží dar písně nám pomáhá z tísně, / zaplaší úzkost a přemáhá bolest, / dodává odvahy životem jít.
3. Trápení, bolesti pomáhá unést / nad vzdutým mořem, nad lidským hořem / vysvitne konečně toužený mír. / Bez konce radost a ztišení plnost / bude nám dána, až nebeská brána / otevře cestu, kde příbytek má.